

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADSKÉ
DIECÉZE

ročník XXIII / 2013

25 Kč

IKD

Chceme Bulharům pomoci uvěřit v budoucnost

Rozhovor s českými misionáři

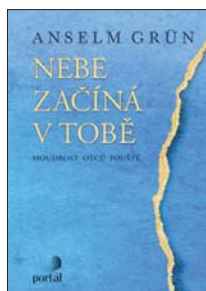
Konstituce Dei Verbum

Cítili jsme od sestřiček velkou podporu...

3

Nakladatelství Portál

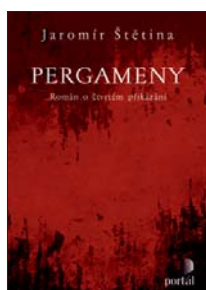
Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,
www.portal.cz,
www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

Anselm Grün

Nebe začíná v tobě Moudrost otců pouště

Spirituální rozbor učení pouštních otců, o negativních i pozitivních silách, které jsou motorem lidského jednání a myšlení. Autor vychází z tzv. spirituality zdola, která nepřeskakuje přirozená stadia lidského poznání a zrání a která lidské slabosti a poklesky nevnímá jednoznačně jako selhání, ale jako prostor k růstu a sebepoznání. Autor ve svých výkladech vychází z principů analytické psychologie C. G. Junga, kterou aplikuje na myšlení církevních otců.
Brož., 112 s., 199 Kč

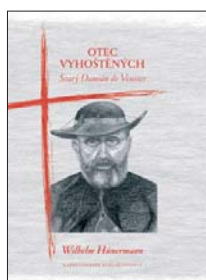
Jaromír Štětina

Pergameny Román o čtvrtém přikázání

Výborně napsaný román s detektivní zápletkou je o oné době, kdy se lámaly charaktery. Je o těch, kteří se tomu uměli postavit, i o těch, kteří to neuměli. Román nese autorovy biografické rysy. Řadu let na velkodole Maxim Gorkij u Bíliny pracoval. „Měl jsem štěstí,“ říká Jaromír Štětina, „komu se podaří tak zblízka poznat lidi, které doba nepokořila?“
Brož., 232 s., 255 Kč

Karmelitánská knihkupectví

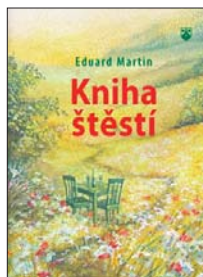
Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, e-mail: jicin@kna.cz
a Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradec@kna.cz

Wilhelm Hünermann

Otec vyhoštěných Svatý Damián de Veuster

Knihka líčí život svatého Damiána de Veuster (1840–1889), belgického kněze, který zasvětil svůj život malomocným na ostrově Molokai. Roku 1995 byl prohlášen za blahoslaveného a v roce 2009 kanonizován. Diváci vlámské televize VRT ho zvolili v anketě největší Belgičan všech dob.
Váz., 216 s., 239 Kč

Eduard Martin

Kniha štěstí

Autor ve své nové knize kreslí „mapu“ různých cest ke štěstí. Materiálem mu jsou osobní postřehy a prožitky lidí, kteří se během svého životního putování dotkli okamžiku štěstí. Někomu přinesl pokoj, pochopení, pohazení, jiného vyburcoval, dalšímu umožnil nové vnímání vlastních stereotypů nebo změnil životní směřování. Svými příběhy nás ubezpečuje, že být šťastný je možné.
Brož., 152 s., 139 Kč

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

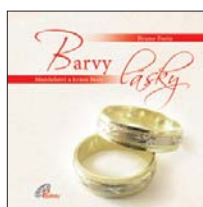

Hannah Hurnardová

Jako laň na výšinách

Knihka je úchvatnou alegorií o touze Božích dětí nechat se vést na výšiny lásky a radosti. Hlavní hrdinka Bázlivá kráčí na své duchovní pouti za dobrým Pastýřem. Za pomoci Bolesťi a Utrpení nakonec dojde do cíle, kde všechny tři dostávají nové jméno a jsou proměněny díky spojení s milujícím Pastýřem.
Brož., 198 s., 198 Kč

Již dříve vyšlo pokračování příběhu s názvem **Na horách balzámových**. Brož., 198 s., 198 Kč, nebo 99 Kč (v případě koupě obou knih u Paulínek v kamenném nebo on-line knihkupectví)

Bruno Forte

Barvy lásky Manželství a krása Boží

Autor se obrací na manželské páry a na ty, kteří se na manželství připravují, a představuje jim, jak se jejich vzájemná láska může neustále prohlubovat a růst, když ji budou prožívat podle vzoru Nejsvětější Trojice. Knihka v pevné vazbě s mnoha nápaditými fotografiemi se může stát vhodným dárkem ke svatbě i k výročí sňatku.
Váz., 96 s., 249 Kč

Vyznání víry

Oboustranná kartička o rozměru 10×16,5 cm. Na jedné straně je nicejsko-cařihradské vyznání víry v češtině, na straně druhé totéž vyznání víry v latině.
Formát a typ papíru jako kartičky v breviáři, 5 Kč

Neexistují Velikonoce bez hlubokého úžasu

Zamyšlení nad slovy evangelia sv. Lukáše (Lk 24,1-12)

Na první pohled se dnešní evangelium nezdá až tak Velikonoční. Cesta k Ježíšovu hrobu nebyla radostnou procházkou. Ne velikonoční víra, ale smutek Velkého pátku přivedl ženy ke hrobu. S mastmi v rukou nesou své poslední naděje. Pán je mrtev, je všemu konec. Co jim zbývá? Jen vděčná vzpomínka a prokázání poslední služby – pomazat jeho mrtvé tělo? Proti smrti neměli léku.

„Kdo nám odvalí kámen od hrobu?“ Tato starost provázela celou pouť posmutněných žen k místu Ježíšova pohřbení.

Tvrdá jako skála je hranice oddělující život od smrti. Je neproniknutelnou stěnou, před níž stojíme i přes technický pokrok stejně bezmocně, jako tenkrát izraelské ženy před obrovitým hrobním kamenem. Tam, kde je člověk se svými schopnostmi u konce, tam začíná Bůh. Kámen je odvalen a anděl zvěstuje ženám: „Nebojte se, hledáte Ježíše Nazaretského ukřižovaného? Byl vzkříšen, není tady. Zde je místo, kde ho položili.“

Z místa smrti vychází zvěst o novém životě. Kristus je vzkříšen. Ženy se chvějí radostí i posvátanou bázni. Všechno je najednou jiné. Aleluja nepřichází na jejich rty jen tak náhodou. Rodí se jim v srdci jako dar Zmrtvýchvstáního.

Neexistují Velikonoce bez hlubokého úžasu nad tím, co se v zmrtvýchvstalém Kristu stalo. Tam, kde končí naše cesta, tam nově začíná Bůh. U Ježíšova hrobu začíná nová epocha lidských dějin. Vzniká nová skutečnost ne ve znamení smrti, ale ve znamení života.

Tento obrat ze smrti k životu se v nás musí stát skutečností. Děje se tak vírou, která se má projevit v celém našem životě. Přeji vám, milí přátelé, a přeji i sobě, aby letošní Velikonoce nás víc a důvěrněji přimkly ke Kristu i k sobě navzájem.

Mons. Josef Socha

Text převzat se svolení autora z brožury postních a velikonočních zamyšlení Půst, kterou pro Rok víry 2013 vydalo Biskupství královéhradecké.

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz, Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 11. 3. 2013. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie na titulní straně: Luděk Bárta

Obsah

Rozhovor

Chceme Bulharům pomoci uvěřit, že jejich země má budoucnost 4

Poprvé v životě jsem koncelebroval v byzantské liturgii 6

Druhý vatikánský koncil

Věřoučná konstituce o Božím zjevení Dei Verbum 8

Znamení zbožnosti: Svíce 10

Krátké zprávy z diecéze 11

Z biskupství 15

Pozvánky na akce 17

Charitní listy 19

Chceme Bulharům pomoci uvěřit, že jejich země má budoucnost

Působení v misiích nemusí nutně znamenat cestu do zapomenutých koutů Afriky, megapolí Asie či pralesů Jižní Ameriky. Dostatek práce na Pánově vinici se najde i v Evropě. Sedmičlenná komunita českých salesiánů spoluvytváří téměř dvacet let duchovní klima v několika bulharských městech a výsledky jejich práce mluví samy za sebe. Jedním z nich je také **P. Martin Jílek**. Právě on stál za pozváním královéhradeckého biskupa Jana Vokála na návštěvu jejich společenství. Korespondenční rozhovor s ním a jeho spolubratrem **P. Jaroslavem Foglem** vznikl ještě před nejnovější bulharskou krizí spojenou s pádem vlády kvůli vysokým cenám za elektřinu.

Jak dlouho salesiáni v Bulharsku působí?

První salesiáni přišli do Bulharska v roce 1994. O rok předtím projevil hlavní římský představený přání, abychom jako česká provincie začali novou misií buď v Bulharsku, nebo Rumunsku. Ani v jedné zemi salesiáni do té doby nepůsobili. Jelikož nás s Bulhary historicky pojí slovanské kořeny a misie svatých Cyrila a Metoděje, rozhodli jsme se pro první variantu.

Nebudu asi daleko od pravdy, když řeknu, že začátky nebyly jednoduché?

Skutečně ne. V té době byl naším provinciálem Benno Beneš a ten vyslal první skupinku tří salesiánů. Ti postupně navštívili všechny tři bulharské biskupy. Největší zájem o nás projevili řeckokatolický biskup Metodij Stratiev v Sofii. Přijali jsme východní obřad a začali sloužit v řeckokatolickém exarchátu. První obsazenou farností se stal Kazanlak. Dlouhé roky tu nežil kněz a dvě církevní budovy, které zde zůstaly, byly úplně „vybydlené“. Takže v prvních letech se kromě farní pastorace vesele opravovalo a to za vydatné pomoci mnoha nadšenců a dobrodinců z Čech. Postupně jsme se seznamovali i s místní mládeží a začali pastoračně působit ve středisku mládeže.

V jakých městech se nyní nachází vaše střediska?

Dnes působíme ve třech městech. Od roku 1994 jsme v Kazanlaku. Zde se kromě farnosti staráme o romskou mládež, máme zde malý internát a také organizujeme různá setkání a tábory pro diecézní mládež. Od roku 1999 působíme v Jambole, kde je živá farnost a docházíme i do jedné vesnice Pravdino. Třetím místem je Stará Zagora, kde máme farnost, a od roku 2008 rozvíjíme romskou pastoraci.

Můžete charakterizovat oblast, kterou spravujete?

Martin Jílek: Já jsem farářem ve Staré Zagoře, která čítá asi šedesát farníků. Jsme smíšenou farností, kde se staráme jak o řeckokatolíky, tak římskokatolíky. Kromě toho vypomáhám v pastoraci s Romy. Vedu kroužek kytary a žonglování. Třetím úkolem je rozvoj nové farnosti v nedaleké vesničce Kalitinovo, kam nás tři místní lidé pozvali, abychom tam postavili kostel a dělali katecheze pro místní děti. Tak jsme před třemi roky začali každou neděli s katechezemi pro více než třicet dětí a doufáme, že zde vznikne nová farnost. Katolíci zde nikdy nepůsobili, takže je to opravdu misijní pastorace.

Jaroslav Fogl: Já se věnuji hlavně romské komunitě ve Staré Zagoře. Mám na starosti nadaci „Don Bosko Bulgaria“, díky které jsme se staly partnery pro místní státní struktury a pro přijímání dobrovolníků. Organizuji provoz našeho malého střediska, které funguje ve třech pronajatých místnostech. Chodí sem okolo padesáti dětí z místní romské čtvrti. Mám také na starosti animátory v naší diecézi.

Jaká je Vaše hlavní činnost?

Jako komunita máme zhruba tři hlavní cíle. Prvním je pomoc místní katolické církvi, která tvoří jedno procento populace (pravoslavných je 80 % a muslimů 10 % – pozn. redakce). Ve třech diecézích slouží pouze 60 katolických kněží. Druhým cílem je pomoc v sociální oblasti především mezi Romy. Ti tvoří přes deset procent všech obyvatel a jejich vzdělání i uplatnění na pracovním trhu je mizivé. Nakonec se snažíme o sjednocení křesťanů – ekumenu. To se nám daří asi nejméně kvůli určité uzavřenosti pravoslavné církve.

Co nabízíte místním lidem?

Na jedné straně nabízíme setkání s Kristem a také jim chceme pomoci uvěřit, že Bulharsko má budoucnost. Těžko zde totiž najdete někoho, kdo vidí pozitivně budoucnost země. Romům navíc nabízíme vzdělání a možnost užitečně trávit volný čas.

Pozorujete rozdíly např. oproti působení v Čechách?

V Čechách tvoří přeci jen katolíci většinovou církev. To v Bulharsku není. Například v naší farnosti máme všechna manželství smíšená. Těžko se zde buduje křesťanská hrdost a spíše převažuje ostych z toho, že jsem jiný než ostatní. V „jižní mentalitě“ panuje také určitá lehkovážnost v přístupu životu i k Bohu. Na druhou stranu se zde drtví většina lidí považuje za věřící, jen víru nepraktikuje.

Hodně se zabýváte prací s romskou komunitou. Jaké mají problémy?

Ty problémy jsou podobné jako v Čechách jen s tím rozdílem, že zde je procentuálně pětkrát víc Romů než v Čechách. Romové žijí v uzavřených „ghettech“ na okrajích měst. V našem městě jich takto žije přes dvacet tisíc. Velká část dospělých pracuje v zahraničí, a proto jsou děti vychovávány prarodiči, což moc nefunguje. Děti si v podstatě dělají, co chtějí. Naprosto běžné je, že se děvčata vdávají ve třinácti letech a nemáte šanci tento zažitý koloběh přerušit. Vypráví se pohádka o romské Karkulce: „Babičko, proč máš tak hladkou kůži?“ A babička odpovídá: „Protože mi je dvacet osm, děvenko.“ To je hodně výstižné. V samotné romské čtvrti bychom rádi vybudovali kostel a vzdělávací centrum. Už jsme zakoupili pozemek a momentálně se dodělavá stavební projekt.

Jaké máte vztahy s místními pravoslavnými?

Jak jsem již naznačil, ze strany pravoslavných zde panuje určitý strach a uzavřenost vůči katolické církvi. Osobně se znám s místním pravoslavným biskupem, ale zatím není ochotný se sejít třeba k modlitbě za jednotu křesťanů. Tento měsíc čeká Bulharskou pravoslavnou církev volba nového patriarchy, takže doufám, že by se naše vztahy mohly zlepšit. Kromě toho se známe s místními popy. Ekumena tak zatím záleží především na osobních vztazích, které postupně budujeme.

Co Vás přivedlo do bulharské misie?

Martin Jílek: Já jsem vstupoval k salesiánům právě v době, kdy se bulharská misie rozjížděla a mohu říci, že tehdy byla v celé provincii určitá euforie a hodně se o Bulharsku hovořilo. Asi mě to nakazilo, a tak jsem odešel v letech 1999 až 2001 do Bulharska na praxi. Tato dvouletá zkušenost na mě natolik zapůsobila, že jsem se sem po kněžském svěcení v roce 2005 vrátil. Jsem přesvědčen, že mě sem Bůh povolal.

Jaroslav Fogl: Do misíi jsem nikdy nechtěl jít. Když však v roce 2002 přišel provinciál Jan Komárek s žádostí o výpomoc jednoho praktikanta bohoslovce v Bulharsku, tak jsem se po dlouhém hledání rozhodl, že tam pojedu. Nyní jsem rád, že to tak dopadlo.

■ P. Jaroslav Fogl je mezi Romy jako doma

Obměňuje se nějakým způsobem váš tým, nebo zůstává stabilní?

Komunita je celkem stabilní, i když sem tam nějaká obměna je. Před třemi lety jsme se stali mezinárodní komunitou, jelikož přijel na tříletou praxi jeden bohoslovec z Indie a letos tu jsou už dva. Od léta by měli jít na studie do Itálie a po svěcení se sem vrátí. Jsme za tuto zkušenost velice vděční. V komunitě se díky tomu snažíme mluvit pouze bulharsky.

Proč jste pozvali na návštěvu královéhradeckého biskupa Jana Vokála?

Martin Jílek: Především proto, že pocházím ze Sebranic a Jaroslav Fogl z Makova, tedy z královéhradecké diecéze. Když jsme se mu loni v září šli představit, tak jsme ho pozvali na slavnost Dona Boska a on ho k naší radosti přijal. Je to historicky první český biskup, který navštívil naši bulharskou misii. Byly to pro nás radostné dny, kdy jsme mohli sdílet víru a pocítit jeho duchovní podporu.

Jaký jste mu přichystali program?

První den po příletu se pan biskup setkal s naším řeckokatolickým biskupem Christo Projkovem v Sofii, kde přenočoval. Druhý den v pátek po návštěvě našeho velvyslanectví, kde volil nového prezidenta, se pan biskup vydal na cestu do Staré Zagory. Zde mu naši mladí připravili veselý program. Ještě tentýž den odjel do Kazanlaku, kde v sobotu kázal na slavnosti Dona Boska. Slavnosti se zúčastnil i bulharský apoštolský nuncius Januarius Bolonek. Po mši svaté mládežníci z různých farností připravili zábavný program. Biskup měl také možnost se blíže seznámit s životem komunity. V neděli se pak vrátil domů. Ještě jednou bychom mu touto cestou chtěli ze srdce poděkovat za milou návštěvu a doufáme, že nebyla poslední.

Luděk Bárta

Křesťanství v Bulharsku – staletí na straně národa

Bulhaři přijali křesťanství v roce 864 za panovníka Borise I. od cařihradského patriarchy. Ten velmi podporoval rozvoj slovanské vzdělanosti. Další kulturní rozvoj následoval za jeho nástupce Symeona I. Příčinou bylo vypořádání žáků sv. Konstantina a Metoděje z Velké Moravy a ti našli útočiště právě v Bulharsku. Okolo nejvýznamnějších osobností jako byli sv. Kliment Ochridský nebo sv. Naum se utvořil okruh žáků, kteří se starali o šíření křesťanství rukou v ruce se vzdělaností a kulturou. Došlo ke zjednodušení původního slovanského písma hlaholice, kterou vymyslel sv. Konstantin (Cyril), a výsledná kombinace řecké abecedy, hlaholice, hebrejské abecedy dostala na jeho počest název *cyrilice*. Bulharský stát sice v roce 1018 ztrácí svoji samostatnost a je začleněn do byzantské říše, na stavu a postavení bulharské církve se však skoro nic nemění. Nadále její hlavou zůstává arcibiskup podřízený cařihradskému patriarchovi. K obnově samostatnosti dochází v době úpadku Byzance koncem 12. století. Složitých vztahů v regionu, kde proti sobě stály zájmy Bulharů, Byzantinců, Uhrů a křížáckých vojsk, která po pádu Cařihradu v roce 1204 vytvořila načas Latinské císařství, využila diplomacie papeže Inocence III. a dohodla s bulharskou církví *unii*. Neměla však trvání delší než třicet let a roku 1234 musel uznat papež

samostatný ortodoxní patriarchát Bulharů. Zvláštní fenomén představovalo po celý středověk *heretické hnutí tzv. bogomilů*. Přísně dualistické hnutí se inspirovalo závěry manicheismu a gnosticismu. Jeho vyznavači se rekrutovali spíše z nižších společenských vrstev.

Zvrat přinesla invaze seldžuckých Turků a pád Vidinu v roce 1396. Křesťané se dostali do postavení lidí druhé kategorie, nicméně vyznávat svoje náboženství jim bylo za určitých omezujících podmínek (např. křesťanské chrámy nesměly mít věže, nemohli se používat zvony, veřejná procesí byla zakázána) bylo dovoleno. V rámci tehdejších zvyklostí jinde v Evropě bychom tento postoj mohli nazvat tolerantním. Zajímavostí je *pokus o katolickou misii františkánského řádu* na začátku 17. století. Umožnila to dohoda habsburského císaře Matyáše II. a sultána Ahmeda I. z roku 1615. Slibný rozvoj (založena samostatné arcibiskupství v Sofii) byl nakonec ukončen novou habsbursko-tureckou válkou v letech 1664–65. Postupný úpadek moci Osmanského sultanátu v 19. století vedl k celé řadě bulharských povstání, jejichž cílem bylo v souladu s dobou atmosférou obnovení samostatného státu. *Bulharské národní obrození* se ideově šířilo se z klášterů (např. Rilský monastyr). Dobrovolníci se účastnili také řeckého

Poprvé v životě jsem koncelebroval v byzantské liturgii

Na konci ledna podnikl biskup **Jan Vokál** cestu za misionáři z řad salesiánů do Bulharska. Česká komunita spravuje tři farnosti v centrální části země. Jak se žije v zemi, která byla dlouhá léta symbolem našich letních dovolených? Co ho během pobytu nejvíce zaujalo? Podrobnosti se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Měl jste možnost poznat práci, kterou čeští salesiáni vykonávají?

Seznámil jsem se s ním především během návštěvy ve Staré Zagoře, zhruba stošedesátitisícovém městě nacházejícím se mezi metropolí Sofií a pobřežním Burgasem. Salesiáni se v něm věnují především romské komunitě, kterou tvoří odhadem třicet tisíc členů. Nemají tam ještě zřízenou oratoř, ani školu. Pro svoji činnost si zatím pronajímají tři místnosti, kde se všechna setkání kulturního, sportovního, společenského a náboženského typu odehrávají, ale podařilo se jim zakoupit pozemek uprostřed romské čtvrti, na němž chtějí vystavět školu a kapli. Tím by se výrazně ulehčilo přeplněným školám v okolí. Prý

je běžné, že děti z kapacitních důvodů dochází na výuku v různých časech, řekli bychom „na směny“. Velmi se mi líbilo, že si za ta léta působení dokázali získat důvěru romských rodičů.

Jaká další místa jste stihl navštívit?

První noc jsem strávil v rezidenci u místního biskupa Christa Projkova, apoštolského exarchy pro katolíky byzantského ritu. Program jsem musel přizpůsobit tomu, abych druhý den po poledni mohl jít volit na velvyslanectví v Sofii. Dalo mi to dobrou příležitost povečeřet se sofijským biskupem, poznat tamní klérus, prohlédnout si jejich katedrálu a římskokatolickou konkatedrálu biskupa, který sídlí v Plodivi. Na oběd jsme byli pozváni na apoštolskou nunciaturu se členy salesiánské komunity. Nunciatura v Sofii je významná v tom, že na ni dříve jako apoštolský delegát působil Mons. Roncalli, pozdější papež Jan XXIII. Bylo pro mě zajímavé poznat, jak funguje tamní diecéze a jaké starosti má apoštolský exarcha. V diecézi má k dispozici asi 17 kněží, zajímavé je, že ač

povstání (1821–27) nebo rusko-turecké války (1828–29). Boj za osamostatnění církve skončil sultánovým příkazem (1870) o její samostatnosti v čele s autonomním bulharským exarchou. Je příznačné, že spory neprobíhaly pouze po linii bulharští duchovní – turecké úřady, ale velký význam měly také rozmlísky mezi bulharskými a řeckými

ortodoxními duchovními a snahy části duchovních po unii s Římem. Bulhaři získali svoji samostatnost v roce 1878 po původně potlačeném povstání a ruské (za podpory Rakouska-Uherska) vojenské akci proti Turecku. Kolotoč ozbrojených střetů a válek však v této neklidné části Balkánu neskončil po celé 20. století.

● Požehnání na závěr mše svaté

jsou to kněží východního ritu, jsou vázáni celibátem, což je dáno historickými souvislostmi. V Sofii jsem nahlédl také do hlavní katedrály Bulharské pravoslavné církve. V současné době nemají patriarchu, který v listopadu zemřel, a dychtivě se očekává jmenování nového. Katedrála je zasvěcena Alexandru Něvskému a donedávna to byl největší chrám Balkánu. Prvenství ve velikosti by již brzy měla převzít zatím rozestavěná nová katedrála v srbském Bělehradu.

Bulharsko je již několik let členem EU. Jak na Vás země působila?

Země rozhodně prošla velkým rozvojem, zvláště když to srovnám s těmi téměř čtyřiceti lety, co tam naše generace jezdila na dovolené. Zároveň se zřetelně prohloubil rozdíl mezi malou skupinou bohatších lidí a chudými.

Co Vás během pobytu nejvíce zaujalo?

Velký dojem na mě udělalo působení misionářů, kteří odvádějí opravdu nelehkou práci a věnují se jí s velkým nasazením. Velmi rád jsem také poznal, jak žije místní církve v zemi, kterou jsem zatím dopodrobna příliš neznal.

Kdybych to měl odlehčit, dojem na mě udělala i výborná místní kuchyně – jižní, lehká, jednoduchá jídla z jogurtů, balkánských sýrů a velkého množství zeleniny, velmi zdravá a neméně chutná.

Stačil jste se seznámit postavení katolíků v Bulharsku?

V Bulharsku patří k nepatrné menšině. Naši kněží nepřešli do východního ritu, ale mají povolení sloužit v obou ritech. Takže v chrámech slouží byzantskou liturgií, ale například sami večer v kapli latinskou. Ke sloužení byzantské liturgie je třeba zvláštní povolení, ale koncebrovat mohou všichni kněží. Hlavním celebrantem k slavnosti Dona Bosca v Kazanlaku měl být patriarcha Christo Projkov, ten však onemocněl, hlavním celebrantem byl proto archimandrita z biskupství, což je jistá obdoba papežského preláta. Já a nuncius jsme byli hlavními koncebranty. Bylo to poprvé v životě, kdy jsem koncebroval v byzantské liturgií. S tou mi salesiáni pochopitelně museli předem pomoci a při bohoslužbě jsem měl dvojjazyčnou knížku s texty – bulharskými a českými.

Luděk Bárta

Věřoučná konstituce Druhého vatikánského sněmu o Božím zjevení *Dei Verbum*

Cílem tohoto drobného příspěvku je nastínit v hlavních bodech obsah věroučné konstituce o Božím zjevení posledního všeobecného koncilu. Každý text církevního učitelského úřadu je možno správně pochopit, jen když ho čteme na pozadí dobové situace Církve. Proto si nejprve připomeňme několik historických faktů spojených se vznikem *Dei Verbum*.

Historie konstituce

Věřoučná konstituce druhého vatikánského koncilu o Božím zjevení *Dei Verbum* byla po svém zveřejnění obecně přijímána velmi kladně, jako jeden z nejlepších textů, které koncil vytvořil. Přednosti tohoto dokumentu spočívají v jeho stručnosti, jednoduchosti, dobrém členění a soustředění na podstatné, dále v jeho konkrétnosti a schopnosti syntézy.

Výsledný text konstituce ovšem má za sebou dlouhou a dosti svízelnou cestou. Teologická přípravná komise poslala už v létě r. 1962 všem biskupům přípravný návrh s názvem *O pramenech zjevení*. Ten byl předložen 14. 11. 1962 Generální kongregaci a po pětidenní diskusi téměř dvoutřetinová většina odmítla dál o návrhu diskutovat. Nejvíce kritik této přípravné verze bylo namířeno proti jejímu pojetí zjevení a vztahu mezi Písmem a Tradicí a proti negativnímu postoji vůči vědecké exegezi a otázce Písma v životě Církve. Jan XXIII. diskusi přerušil a jmenoval smíšenou komisi, které předsedali kardinálové Ottaviani a Bea; ta měla vypracovat nový návrh. První pokus o jeho vypracování byly velmi obtížné. Nová verze byla sice schválena koordinační komisí, přece však neměla šanci získat souhlas koncilních otců. Zdálo se, že se bude muset od celého projektu upustit. Papež Pavel VI. však ve své řeči ze 4. 12. 1963 na konci 2. koncilního zasedacího období slíbil, že koncil dá k otázce zjevení svou odpověď. Mezitím papež pronesl pár energických slov na Lateránské Univerzitě a zjednal znovupřijetí dvou profesorů na Papežský Biblický Ústav, kteří byli předtím propuštěni, čímž ukončil některé útoky, které byly z Říma namířeny na nejvýznamnější katolické exegety. Smíšená komise se tedy za změněného klimatu pustila do práce a 30. září 1964 mohla předložit koncilnímu shromáždění novou předlohu. Na základě námitek koncilních otců byl text znovu opraven a 20. listopadu 1964, těsně před ukončením třetího koncilního zasedacího období, byl rozdán. Odhlasování se však mohlo uskutečnit až v příštím období. Na něm se pak ještě o textu znovu diskutovalo. Konečný text byl předložen na plenárním zasedání 29. 9. 1965 a přijat 2081 hlasy proti 21. Na veřejném konečném zasedání 18. listopadu 1965 byla konečně konstituce odhlasována 2344 hlasy proti 6 a v týž den slavnostně vyhlášena.

Členění textu konstituce

Konstituce o Božím zjevení *Dei Verbum* má 6 kapitol. Kapitola 1. pojednává o zjevení samém, 2. o předávání Božího zjevení tradicí a Písmem svatým, 3. se zabývá tématem inspirace a výkladem Písma, kapitoly 4. a 5. jsou věnovány Starému a Novému zákonu a konečně 6. objasňuje roli Písma svatého v životě Církve.

Obsah jednotlivých kapitol

Kapitola 1. Zjevení: Už v *předmluvě* je celé koncilní učení o zjevení stručně vyjádřeno pomocí dvou veršů ze svatého Jana: „*Zvěstujeme vám život věčný, který byl u Otce a zjevil se nám. Co jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme i vám, abyste i vy měli s námi společenství. Naše společenství je totiž s Otcem a jeho Synem Ježíšem Kristem*“ (1Jan 1,2-3). Celá 1. kapitola je jakoby komentářem těchto slov. Svatý Jan zde uvádí předmět zjevení, jeho formu, prostřednictví a cíl. Předmětem zjevení je „život věčný“, kterým je sám Boží Syn. Věčný život se nám zjevil v Ježíši Kristu, který byl vidět a slyšet. Ti, kterým se Ježíš zjevil, předávají dalším generacím, co sami viděli a slyšeli. Tak má povstat společenství mezi všemi lidmi, které je uvnitř jejich společenství s Bohem.

Toto základní poselství Janova listu uvedené v předmluvě je rozvedeno v první kapitole. Bůh se ve své dobrotě a moudrosti rozhodl zjevit sebe samého a oznámit svůj spásný plán a dát lidem podíl na svém vlastním životě. Připraven dlouhou historií, kterou nazýváme „dějinami spásy“, je Ježíš Kristus, Slovo tělem učiněné, zároveň prostředníkem tohoto zjevení a jeho předmětem, jeho „naplněním“ a „plností“. Zjevuje nám Boha svými skutky a slovy: „*Kdo vidí mne, vidí Otce*“ (Jan 14,9). Ježíš je jediné Slovo Otcovo a nová smlouva, kterou On stanoví mezi Bohem a lidmi, je dokonalá a definitivní.

Boží slovo k člověku vyžaduje patřičnou odpověď ze strany člověka, kterou je víra. Koncil v této první kapitole také bere za své dva výroky prvního vatikánského sněmu o možnosti přirozeného poznání Boží existence a o nezbytnosti pomoci člověku ze strany Božího zjevení.

Kapitola 2. Předávání Božího zjevení: Sepsání 2. kapitoly bylo zvláště choulostivé, neboť šlo o otázku „dvou pramenů“ zjevení. Pro koncil není ani Písmo, ani Tradice „pramenem zjevení“ v plném slova smyslu. S odvoláním na tridentský sněm vysvětluje, že Kristus dal apoštolům příkaz, aby hlásali všem lidem evangelium, které je jediným pramenem veškeré spasitelné pravdy i celého mravního řádu. Toto apoštolské hlásání evangelia jako jediného pramene se k nám dostává dvojí cestou: Písmem a tradicí. Zda má tradice nějaký zvláštní a vlastní obsah a učí nás tedy pravdám, které nejsou vůbec obsaženy v Písmu, nebo její hlavní role spočívá ve výkladu Písma, tuto otázku koncil nechtěl rozhodnout. Za jisté považuje, že tradice a Písmo jsou úzce navzájem spojeny, neboť obojí vyvěrá z jediného a téhož božského pramene, splývá v jedno a směřuje k témuž cíli. Jsou tak zajedno, že Církev nečerpá svou jistotu o tom, co bylo zjeveno, pouze z Písma.

Poklad zjevení je svěřen Církvi jako celku, uvnitř níž je přítomen Kristem ustanovený učitelský úřad jako služba Božímu slovu. Tomuto úřadu připadá úkol v souladu s tradicí a za pomoci Ducha svatého závazně vykládat pravý smysl tohoto slova. Tradice, Písmo a učitelský úřad jsou nahlíženy v jednotě a komplementaritě, takže jedno nemůže být bez druhých dvou.

Kapitola 3. Božská inspirace a výklad Písma svatého: Všechny knihy Starého a Nového zákona byly sepsány pod vlivem Ducha svatého, díky němuž lze říci, že Bůh je jejich původcem. Přece však lidé, kterými si Bůh posloužil, psali s plným nasazením svých schopností, takže mohou být nazváni „pravými autory“. Z tohoto paradoxu vyplývá dvojí:

- 1) Vše, co vyslovili lidští autoři, se má považovat za vyslovené Duchem svatým. Jinými slovy: vše, co Bůh chtěl, aby bylo zaznamenáno v posvátných knihách pro naši spásu, odpovídá pravdě. Koncil raději volí místo pouze negativního termínu „neomylnosti“ Písma pozitivní „pravdivost“, a to ve vztahu ke spáse lidí.
- 2) Protože Bůh ve své podivuhodné blahosklonnosti chtěl mluvit k lidem skrze lidi, je třeba k správnému chápání posvátných knih dvojího přístupu. *Dei Verbum* proto stanoví dvě řady interpretačních pravidel. První je vědeckého řádu a týká se lidských autorů; zde se otvírá pole pro vědeckou exegezi, která se snaží co nejpřesněji dopátrat po smyslu, který biblickému textu chtěli dát jeho lidští autoři. Druhá řada pravidel má za předpoklad Boží autorství Písma, vychází z víry v jednotu celého Písma.

Kapitoly 4., 5. a 6. Starý a Nový zákon: Následují dvě krátké kapitoly věnované Starému a o Novém zákonu. Jako jednotící pouto mezi nimi je představen Kristus. Jeden samostatný článek je věnován otázce historičnosti evangelií a procesu jejich vzniku.

Kapitola 6. Písmo svaté v životě Církve: Poslední kapitola je pastoračního rázu a zdůrazňuje prvořadou důležitost

Písma svatého pro teologická studia a pro hlásání víry, chválí jeho duchovní plodnost a doporučuje vhodné překlady.

Závěr

Na závěr nechme promluvit jednoho aktivního účastníka koncilu, pozdějšího kardinála Henriho de Lubaca: „*Jedna z hlavních zásluh konstituce spočívá v tom, že všechno přivádí k jednotě. Ukazuje se jednota zjevovatele a zjevení, Ježíš Kristus, původce a zdokonalovatel naší víry (Žid 12,2); v něm jednota obou zákonů, které o něm vydávají svědectví; jednota Písma a Tradice, které od sebe nikdy nesmějí být odtrhovány; jednota – a to je vyjádřeno v poslední kapitole – Božího SLOVA ve dvou formách, v nichž se mezi námi zpřítomňuje: v Písmu a Eucharistii.*“

Tato jednota nakonec není dílem až koncilního textu, ale je působena už samotným Božím Slovem, skrze něž je stvořen svět, totiž jednorozeným Božím Synem, který byl předpovídan proroky, který se vtělil, který ve svém učení shromažďoval a sjednocoval zástupy, který nakonec sjednotil celé lidstvo se sebou – Hlavou – a vytvořil z něho jedno Tělo. Stále zůstává spojen s tímto církevním Tělem, aby ho jako jediný Mistr a Pán stále živil svým slovem a svým eucharistickým tělem, které je neoddělitelné od jeho slova. Koncilní perspektiva odráží tuto jednotu, je věrná jednotě Božího plánu spásy, tak jak ho meditovala, nazírala a také vyjadřovala také křesťanská tradice od svého počátku (Nový zákon je jejím prvním a nejznamenitějším plodem). Koncil tedy v postoji k Božímu slovu představoval důležitý krok kupředu – paradoxně právě návratem ke kořenům. Vždyť dílem, které si předsevzal, byla obnova Církve, které se dosahuje vždy cestou ke jejímu Počátku.

Souhrnné zhodnocení konstituce ponechme opět kardinálu de Lubacovi: „*Konstituce O Božím zjevení Dei Verbum znamenala vzhledem k přípravnému návrhu nejen pokrok, ale skutečnou změnu perspektivy. To bylo možné jen díky obnovám na různých rovinách, které se uskutečnily v předchozích 50 letech na poli teologického a exegetického bádání. Obnova neznamená ‚novotářství‘. Právě naopak: nejstarší a nejspolehlivější tradice znovu získala svou sílu. Jestliže koncilní text, který ji kondenzuje a potvrzuje, bude v příštích letech studován, pochopen a uskutečněn, pak se stane východiskem ještě mnohem širší a více obohacující obnovy nejen teologie, ale celého křesťanského života.*“

P. Vojtěch Brož

Vojtěch Brož se během studií specializoval na biblickou teologii, v současné době působí jako spirituál a vyučující na Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína v Hradci Králové a odborný asistent na Katedře kulturních a náboženských studií Pedagogické fakulty Hradec Králové.

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Svíce

Na počátku při stvoření oddělil Bůh světlo od temnoty. On sám je „světlo ze světla“, jak říkáme při vyznání víry. Člověk, který se svých hříchem začal vzdalovat od Boha, začal se vzdalovat i od zdroje životodárného světla. Bez Boha žít nelze a bez světla také ne. Světlo samo, potažmo i jeho pozemské zdroje (lampy, svíce), mělo své místo už od počátků v rámci židovské bohoslužby. Světelný či přímo ohnivý sloup doprovázel Archu smlouvy během dlouhého putování sinajskou pouští, svícny a svícemi byl bohatě vyzdoben i Šalamounův chrám. Protože měli sloužit přímo Bohu v onom důvěrně intimním okamžiku modlitby, kdy se člověk pozvedá celou svou duší ke svému Tvůrci, dali si i na nich staří umělci záležet, nejen vzácností použitého materiálu, ale i všemi svými dovednostmi, které měli k dispozici: „*svícny byly potaženy lístkovým zlatem, pět napravo a pět nalevo před svatostánkem, jejich květy, kahánky a kleště na knoty vše bylo ze zlata...*“ (1 Král 7,49) Zvláštním svícnem byla *menorah* (menora), tj. sedmiramenný svícen (symbolizující sedm dní stvoření), který byl umístěn ve svatyni jeruzalémského chrámu a byl dokonce chápán jako symbol celého národa.

Pro první křesťany bylo světlo i svíce nejenom spojeno se starobyloou bohoslužbou, ale bylo i osobním závazkem každého křesťana v duchu Kristových slov: „*Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. A když rozsvítí lampu, nestaví ji pod nádobu, ale na svícen; a svítí všem v domě. Tak ať svítí vaše světlo před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích*“ (Mt 5,13–14). Každý, kdo se setkal s Kristem, poznal ho a přijal do svého srdce, stal se vpravdě „osvíceným“, vždyť právě tak si říkali členové prvních křesťanských komunit. Neseme a opatrujeme v sobě „plamen věčného světla“ jak je naznačeno v křestní liturgii v okamžiku, kdy je rozsvěcována křestní svíce od paškálu – symbolu zmrtvýchvstalého Pána. „*Plamen se dělí a rozdává světlo, a přece ho neubývá...*“ „zaznívá ve slavném chvalozpěvu na velikonoční svíci. Každý věřící se však „sám má stát obětí Bohu milou“, světlem, které stravuje samo sebe, aby mohlo být znamením na cestě pro ty, kteří ještě bloudí ve tmách.

První křesťané se první den v týdnu shromažďovali k lámání chleba podle Kristových slov „to konejte na mou památku“. Když apoštol Pavel byl vyzván, aby v takový den promluvil ke shromážděnému lidu, dosvědčující: „... *byli jsme shromážděni v horní místnosti, kde bylo mnoho lamp...*“ (Sk 20,7–8), zkrátka eucharistická liturgie byla už tehdy zaplavena světlem. Naši předkové byli ochotni

● Rozsvícená svíce je v křesťanském prostředí vždy liturgickým znamením Zmrtvýchvstalého Krista, foto: Luděk Bárta

ke zvýšení slavnostnosti tohoto okamžiku věnovat maximální úsilí, přestože si byli vědomi, že nic z toho pozemského nemůže v plnosti vystihnout velikost Božího majestátu, který se v modlitbě a především při liturgii lámání chleba, sklání k člověku.

Zvláštní význam mají rozsvícené svíce doprovázející čtení z posvátných textů. Nepřipomínají nám však Krista, jak by se mohlo zdát, jsou ale pomyslným „Janem Křtitelem“, který ohlašuje příchod toho, který se nedá žádným způsobem spoutat, ani do lidských symbolů či slov či textů, a který přesto právě toto činí z lásky k člověku. Ukazuje část sebe. Zjevuje se. „*Jan byl svíce hořící a zářící, a vy jste se chtěli na chvíli radovat v jeho světle...*“ (J 5,35).

Jan Křtitel nebyl tím světlem, ani my jím nejsme. Ne v plnosti. Je ale v nás jiskra budoucího ohně, prvotina budoucího jasu a zárodek věčného života. Liturgie Veliké noci je příslibem světla: „*Tento oheň ať nám připomíná tvého Syna, v němž nám zazářila tvá sláva... ať slavné Kristovo vzkříšení naši tmu ve světlo promění...*“

Svíce na oltáři, v kostele, doma při modlitbě i na hřbitovním pomníku mají poselství stejné. Mají v nás vzbuzovat touhu po duchovním světle: „*Kriste, kéž se v nás rozhoří touha po tobě...*“

P. Radek Martinek

Rezignace Svatého otce je ztráta, rozhodl se však veden vírou a láskou

(ps) – Svatý otec Benedikt XVI. v pondělí 11. února oznámil, že v poslední den měsíce se vzdá svého úřadu. „*Po opakovaném zpytování vlastního svědomí jsem před Bohem došel k jistotě, že moje síly z důvodu pokročilého věku již nestačí na náležitě vykonávání petrovského úřadu,*“ řekl v Římě.

Královéhradecký biskup Jan Vokál přijal tuto zprávu s bolestí, zároveň je však přesvědčen o tom, že Svatý otec rozhodnutí učinil v hluboké modlitbě, veden vírou a láskou k církvi: „*Svatého otce Benedikta XVI. mám velmi rád jako člověka, biskupa a zástupce Krista na Zemi, chovám k němu nesmírně hlubokou úctu. To, že ze zdravotních důvodů odchází ze svého úřadu, proto vnímám jako velmi bolestnou ztrátu a cítím velké pohnutí. Jsem si však jist tím, že k tomuto rozhodnutí dospěl veden vírou, láskou k církvi a v hluboké modlitbě. Právě takto toto rozhodnutí přijímám a chápu je.*

Budu se modlit za zdraví Svatého otce, za to, aby jej Pán posiloval v bolestech nemoci a stáří, a také za dobrou volbu jeho nástupce. Věřím, že i po odchodu z úřadu bude Benedikt XVI. pro církev velkým přínosem tím, že ji bude nadále obohacovat svou moudrostí, posvěcovat svou modlitbou a statečným nesením křížů spojených se stářím.“

Svoji rezignaci oznámil papež Benedikt XVI. na 28. února 20.00 hodin. Tím začne období sede vacante (uprázdněného papežského stolce). Konkláve, volební sbor, který zvolí příštího papeže, se má uskutečnit do konce března.

V Hradci Králové se sešli řeholníci a řeholnice z celé diecéze

(ps) – Druhý únor je v celé církvi věnován mužům a ženám zasvěceným Bohu - tedy řeholníkům, řeholnicím a členům řeholních společenství. Královéhradecký biskup je při té příležitosti pozval do sídelního města diecéze. Přijelo jich sedm desítek.

Společného setkání začalo v kapli sv. Klementa žehnáním svící. Odtud se odebral průvod do katedrály Svatého Ducha, kde biskup Jan Vokál celebrou mši svatou. Po mši svaté si účastníci poslechli přednášku P. Miloslava Fialy, OPraem. na téma „Řehole a nová evangelizace“. Po ní se společně pomodlili modlitbu uprostřed dne a Anděl Páně. Setkání zakončil společný oběd.

Je již dlouholetou tradicí, že se diecézní biskupové v tento den setkávají s řeholníky. Církve 2. února slaví svátek Uvedení Páně do chrámu. Ten připomíná Ježíše, kterého

Panna Maria s Josefem přinesli do chrámu, aby ho představili Bohu. Ježíše tehdy poznal starý Simeon a prorokyně Anna, jak o tom vypráví evangelista Lukáš (Lk 2,22–38). Simeon a Anna byli svědky naplnění proroctví Malachiášova: „... *vstoupí do svého chrámu Pán*“. Svátek Uvedení Páně do chrámu zavedl v Římě papež Sergius I. (687–701). Svátek je lidově nazýván Hromnice a v kostelech jsou při něm posvěceny tzv. hromniční svíce, které si věřící odnášejí domů, zapalují je a modlí se u nich.

Komunita Sester Matky Božího milosrdenství slavila věčné sliby jedné z členek

(Ib) – V neděli 3. února při mši svaté složila ve Dvoře Králové věčné sliby sestra Dagmar ze společenství Sester Matky Božího milosrdenství. Na slavnosti byl přítomen světitel královéhradecký biskup Mons. Josef Kajnek a řada dalších diecézních kněží. Po mši svaté mohli přítomní věřící využít nabídku pohoštění na faře.

Kongregaci založila ve Varšavě roku 1862 Teresie Ewa Potocká ze Sulkowskich (1814–1881) jako samostatnou a nezávislou řeholi. Sestry se od počátku soustředily na práci s dětmi, které vyžadují speciální péči a s ženami majícími sociální problémy. Pro ně zakládaly tzv. Domy milosrdenství.

Od roku 1994 působí sestry také v České republice, a to ve Dvoře Králové nad Labem a v Praze na Vyšehradě. Královédvorská komunita se velmi výrazně podílí na životě zdejší farnosti. Její členky působí především ve Farní charitě, která provozuje nízkoprahové centrum Střelka a občanskou poradnu pro dospělé. Centrum slouží především sociálně znevýhodněným dětem, které často neví, jak trávit volný čas, nebo nenavštěvují zájmové kroužky. Pracovníci centra pro ně připravují vzdělávací programy, děti se mohou zapojit do her nebo nacvičují taneční či hudební vystoupení.

● Sestra Dagmar přijala prsten jako symbol věčného zasvěcení Kristu, foto: archiv KSMBM ve Dvoře Králové nad Labem

Zambijský bambo na Malé scéně v Ústí nad Orlicí

Mrazivé počasí středy 6. února kontrastovalo s palmami, banány a vyschlou africkou krajinou, která se míhala na plátně Malé scény v Ústí nad Orlicí. Konala se tam projekce snímku Zambijský bambo, který vznikl při misijní a dokumentační výpravě do Afriky na podzim 2011. „Zaměřuje se na život tamních bohoslovců, ale snaží se ukázat přínos katolické církve v celé tamní společnosti, který se projevuje v pomoci potřebným, osvětě, výchově a vzdělávání,“ řekl divákům režisér a scénárista Martin Rýznar a vysvětlil název snímku: „Bambo v jazyce njanža znamená otec, tatínek a v Zambii se toto slovo užívá jako kněžský titul.“ Přítomní besedovali i s dalšími účastníky výpravy do jihovýchodní Afriky – redaktorem Radia Proglas Filipem Breindlem a diecézní ředitelkou Papežských misijních děl Bronislavou Halbrštátovou. Ta pro návštěvníky projekce připravila řadu materiálů s misijní tematikou. „Jsem ráda, že tímto filmem můžeme ukázat na potřebné ve světě a způsob, jak jim lze pomoci,“ uvedla Bronislava Halbrštátová. „Podobnou besedu můžeme uskutečnit kdekoli dle dohody, rádi přijedeme představit film i další materiály z misijních zemí,“ dodala.

Film Zambijský bambo nedávno odvysílala také televize Noe a lze ho objednat prostřednictvím webových stránek www.missio.cz. Na Radiu Proglas proběhl v rámci Čtení na pokračování cyklus reportáží ze Zambie pod názvem Kristovi služebníci z říše Mašukulumbů, navázal na předchozí cestovatelský deník Vzkříšení v opravdové Africe. Všechny tyto tituly hovoří o životě v Zambii a pomoci, kterou prostřednictvím dárců poskytují Papežská misijní díla tamním farnostem, kněžským seminářům, školám, nemocnicím, zemědělcům nebo například křesťanským médiím.

Filip Breindl

● Přednáška se neobešla bez zambijských realií – zde dres národního fotbalového týmu, foto: Vojtěch Jakubec

● Čestný doktorát a zlatou medaili převzal Dominik Duka za rozvoj oboru Politologie-latinskoamerická studia, foto: Luděk Bárta

Biskupové se zúčastnili předávání čestného doktorátu kardinálu Dominiku Dukovi

(ps) – Královéhradecký biskup Jan Vokál, pomocný biskup Josef Kajnek a generální vikář Josef Socha se v úterý 12. února zúčastnili ceremoniálu v aule Univerzity Hradec Králové, při kterém pražský arcibiskup kardinál Dominik Duka převzal čestný doktorát.

Hradecká univerzita mu jej udělila za jeho přínos ke vzniku oboru Politologie-latinskoamerická studia a za pomoc při navázání vědecké spolupráce univerzity s vysokými školami v latinskoamerickém regionu.

Kardinál Dominik Duka se v Hradci Králové narodil, v letech 1998 až 2010 byl zdejším sídelním biskupem, následně byl jmenován arcibiskupem pražským. V Hradci Králové jej v květnu 2011 nahradil nynější biskup Jan Vokál.

Podpořme šíření víry v misiích

Papežská misijní díla v České republice prosí věřící, aby během Roku víry umožnili šíření víry v misiích podporou bohoslovců především v Zambii a Ugandě. Darem 40 Kč podpoříme studium jednoho bohoslovce na jeden den a dar 1250 Kč vystačí na měsíc studia. Na tento účel můžeme případně věnovat to, co našetříme během postní doby. Ti, kdo věnují finanční pomoc, se mohou zaregistrovat jako „dárci misií“. Zájemci mohou obdržet potvrzení pro odpočet z daní. Podrobnosti na toto téma naleznete také v Misijním kalendáři 2013 Zambijský bambo a na stejnojmenném DVD.

Více informací: Papežská misijní díla, 543 51 Špindl. Mlýn 33, tel.: 499 433 058, 604 838 882, e-mail: pmd@missio.cz, č. účtu: 72540444/2700, var. symbol: 30.

Don Bosco je jeden z největších světců, oživme úctu k němu, vyzval biskup Jan

(ps, lb) – Ostatkům svatého Jana Bosca se mohli v úterý 5. února poklonit věřící v hradeckém kostele sv. Anny v Kuklenách. Biskup Jan Vokál tam při té příležitosti sloužil pontifikální mši svatou. Velká socha známého italského světce, v níž je ukryta jedna z jeho kostí, nyní putuje po České republice. V každém z jedenácti měst se zastaví na jeden den. V hradecké diecézi navštívila také Litomyšl.

Biskup Jan Vokál v úvodu mše svaté zdůraznil mimořádnou osobnost Dona Bosca, kterého papež Jan Pavel II. v roce 1989 prohlásil „Otcem a učitelem mládeže celého světa“. *„Dnešní den vnímám jako velkou historickou událost pro diecézi. Donu Boscovi věřící po celém světě projeví mimořádnou úctu a považují jej za jednu z největších osobností církevních dějin. Jsem proto rád, že putování jeho posvátných relikvií pomůže tuto úctu oživit a rozvíjet také v naší zemi,“* řekl biskup.

Poselství světce je podle něj velmi živé – nejen proto, že od jeho narození neuplynula ani dvě století, ale zejména proto, že dnešní mládež je mnohdy podobně osamocena jako ta, o kterou Don Bosco pečoval v italském Turíně. *„Vidíme kolem sebe mládež sice materiálně zabezpečenou, ale zraňovanou naší krizí hodnot, kterou na ni přenášíme, naší neschopností být mladým lidem dobrými pastýři, rodiči, rádcí, jít jim příkladem, nebo si na ně jen udělat čas,“* řekl hradecký biskup. A vyzval k většímu rozvíjení úcty k Donu Boscovi v českých zemích.

Cesta ostatků Jana Bosca je součástí světového putování, které začalo v srpnu 2009 a mělo by skončit v jubilejním roce světceva narození, tedy v roce 2015. Během té doby ostatky navštíví 131 zemí, kde salesiáni působí. Česká republika je pro zajímavost 68. zastávkou na této cestě. *„Doprovázet ostatky světce je pro nás velký dar a obohacení, protože můžeme poznat salesiánské komunity a projevy úcty a zbožnosti v jednotlivých zemích,“* řekl jeden z členů doprovodu, laický misionář Sergio Salto z Brazílie.

● Příležitost poklonit se ostatkům sv. Jana Bosca využila řada věřících, foto: Luděk Bárta

● Navštěva nemocných je jedním ze skutků milosrdenství, foto: Luděk Bárta

Biskup Jan Vokál navštívil pacienty v hradecké fakultní nemocnici

(ps) – Světový den nemocných připadá tradičně na 11. únor, svátek Panny Marie Lurdské. Královéhradecký biskup Jan Vokál letos při té příležitosti navštívil několik oddělení fakultní nemocnice v sídelním městě diecéze.

Návštěva začala odpoledne na III. interní gerontometabolické klinice, kde se biskup Jan Vokál setkal s pacienty i zdravotníky. Poté následovala mše svatá v posluchárně Onkologického pavilonu. Po bohoslužbě se biskup Jan Vokál spolu s generálním vikářem hradecké diecéze Josef Socha zúčastnili diskuse se zaměstnanci nemocnice v čele s ředitelem Romanem Prymulou. Hostem byl Jaromír Matějka z Ústavu etiky 3. Lékařské fakulty Univerzity Karlovy v Praze, hlavním tématem debaty byla eticky sporná otázka rozhodování za pacienta v situaci, kdy za sebe nemůže rozhodovat sám.

Světový den nemocných se ve všech zemích slaví na popud papeže Jana Pavla II. od roku 1993. Připadá vždy na svátek Panny Marie Lurdské. Do Lurd, poutního mariánského místa ve Francii, jezdí lidé z celého světa za uzdravením těla i duše.

Jaroměřští patrioti slaví 170. let od narození historika města P. Antonína Knappa

Narodil se dne 14. března 1843 v početné rodině rolníka z Podůlší u Jičína. Po maturitě na jičínském gymnáziu v roce 1864 vstoupil do královéhradeckého kněžského semináře a v roce 1868 byl vysvěcen. Nejdříve byl ustanoven na dva roky kaplanem v Golčově Jeníkově a pak devět let v Jaroměři u děkana J. Kulhavého. Od mládí ho zajímala historie a právě v Jaroměři se jí začal věnovat naplno. Pečlivě zkoumal městský archiv a plných 12 let pracoval na rukopise své knihy Paměti královského věnného města Jaroměře nad Labem (vyšly tiskem v roce 1887). Knappovy Paměti Jaroměře dodnes patří k základním

monografiím města. Autor rozvrhl knihu do dvaceti kapitol, od založení hradu a města (1126) téměř až do své současnosti (1860). V příloze otiskuje i městská privilegia a jiné listiny v latinském originálu i v překladu. Na svou dobu to bylo vynikající dílo, které lektoroval a připomínkoval univerzitní profesor W. W. Tomek a po pramenné stránce nebylo dosud nikým překonáno.

Kniha byla připravována v době, kdy se konstituovalo jaroměřské muzeum (1879–1883). I na něm zanechal Knapp nemalý kus své práce. Roku 1878 se stal administrátorem v nedaleké Zvoli a o rok později odešel jako administrátor do Úmyslovic u Poděbrad. V roce 1884 nastoupil na farářské místo v Moravanech u Pardubic. Bohužel zde 25. dubna roku 1887 umírá.

Pater Antonín Knapp, po němž je pojmenována i jedna ulice v Jaroměři, patřil k obětavým vlasteneckým kněžím 19. století. Pokud se podíváme do historie českých měst a jejich kulturních institucí jako jsou okrašlovací spolky, besedy či muzea nalezneme u jejich kolébky skoro po každé podobného kněze, který neváhal přispět svými vědomostmi k jejich rozvoji. Pro současné historiky se tak otevírá ohromné pole, objevit a zhodnotit práci těchto mužů, kteří milovali historii a místa, kde působili.

Jiří Uhlíř (redakčně upraveno)

Hradecká univerzita nabízí teologicky zaměřená studia

Také v akademickém roce 2013/2014 otevírá Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové tříletý bakalářský studijní program Specializace v pedagogice v oboru Náboženská výchova uskutečňovaný formou kombinovaného (tzv. dálkového) studia.

Obor je určen pro všechny zájemce o základní teologické vzdělání. Kromě základů teologie seznamuje také s hlavními pedagogickými a psychologickými obory. Obor je realizován v součinnosti s Diecézním teologickým institutem Biskupství královéhradeckého a na výuce teologických předmětů se podílejí kněží královéhradecké diecéze.

Absolvování bakalářského studia zprostředkovává odbornou znalost základů katolické teologie pro pedagogické a katechetické působení a schopnost samostatné tvůrčí činnosti v oblasti katechetického či nábožensko-pedagogického působení. Je dostačující pro rozšíření odborné kvalifikace k výuce předmětu náboženství. K samostatnému získání této odborné kvalifikace dostačuje bakalářské studium v kombinaci s následným magisterským studiem (např. na KTF UK). Výuka probíhá o sobotách cca desetkrát za semestr. Přihlášku k bakalářskému studiu je třeba podávat do konce února (ve výjimečných případech do poloviny března) na adresu PdF UHK.

Přijímací zkoušky se budou konat v červnu 2013 (event. koncem května t.r.). Přijímací zkouška proběhne ve formě pohovoru, který bude zaměřen na tyto oblasti: a) motivace ke studiu, důvody výběru studijního programu specializace v pedagogice – obor náboženská výchova; b) předpoklady ke studiu, přehled v odborné teologické, pedagogické, psychologické a filosofické literatuře, znalost terminologie. Doporučujeme uchazečům, aby si k vlastnímu přijímacímu pohovoru s sebou opatřili doporučení ke studiu od duchovního správce. Pozornosti zájemců o prezenční studium s etickou, religionistickou, filozofickou, kulturně-antropologickou a pedagogicko-psychologickou náplní doporučujeme obor Transkulturní komunikace. Další informace: Jan Hojda, Th.D.; tel. 495 063 428; e-mail: hojda@bihk.cz; jan.hojda@uhk.cz

Jan Hojda

INZERCE

JABOK – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická

KAM PO MATURITĚ? STUDUJTE SOCIÁLNÍ PRÁCI

Absolvent se stává diplomovaným specialistou v oboru sociální pedagogika (DiS.). Ve spolupráci s ETF UK možnost získat bakalářský titul. Studijní program v prezenční i kombinované formě. Přihlášky do 30. dubna 2013. Více na www.jabok.cz

KURZY DALŠÍHO VZDĚLÁVÁNÍ

Akreditované kvalifikační kurzy

- **Pracovník v sociálních službách** (od září, 200 hodin)
- **Pedagog volného času** (od září, 120 hodin)
- **Pedagog – vedoucí zájmových kroužků** (od května, 40 hodin)
- **Akreditované krátkodobé kurzy: výběr z nabídky!**
 - 1. a 2. 3. Metody psychohygieny pro seberozvoj a pro praxi
 - 4. a 11. 3. Komunikace s nemotivovaným klientem
 - 26. a 27. 3. Etika pro sociální práci
 - 10. 4. Jednoduché na přípravu a prostor nenáročný hry
 - 19. 4. Aplikace rodinného práva v praxi sociálního pracovníka
 - 25. 4. Reminiscence – využití vzpomínek při práci se seniory

Kontakt: RNDr. Mgr. Ivana Čihánková, tel. 603 330 793, cdv@jabok.cz, www.jabok.cz/cdv.

Postní TAMMÍM 2013

Arcibiskupský seminář v Praze pořádá rok co rok duchovní obnovu pro mladé muže (od 15 do 30 let) která nese název TAMMÍM. Toto hebrejské slovo můžeme do češtiny přeložit ve významu bezúhonný, totální, naprostý, dokonalý. Snaha být TAMMÍM pro Hospodina by měla být úkolem pro každého křesťana. A k tomu se snažíme přispět i my skrze toto setkání.

Zveme mladé muže na společný duchovní víkend s bohoslovci i představenými semináře a hlavně s vrstevníky, kteří se také snaží objevovat a promýšlet svoji mužskou spiritualitu – svůj vztah k Hospodinu.

TAMMÍM je příležitostí prožít víkend v modlitbě, naslouchání, společných rozhovorech o hledání a prožívání víry mezi sebou, s bohoslovci i představenými semináře. Jeho součástí jsou i různé workshopy, sport, společenské hry, zajímaví hosté...

Jan Pitřinec, seminarista

Bližší informace:

- Místo:** Arcibiskupský seminář, Thákurova 3, Praha 6, Metro A – stanice Dejvická
- Termín:** příjezd v pátek 15. 3. 15.30–17.20 hod., odjezd v neděli 17. 3. po 14.00 hod.
- Téma:** Víra: „*Tvou smrt zvěstujeme, tvé vzkříšení vyznáváme, na tvůj příchod čekáme, Pane Ježíši Kriste.*“ (eucharistická modlitba)
- Cena:** příspěvek dle Tvých finančních možností
- Informace a přihlášky:** www.arcs.cuni.cz, www.tammim.spolco.cz. Uzávěrka přihlášek 10. 3. 2013

Osobní zprávy

- **P. František ŘÍHA**, výpomocný duchovní v Dohalicích, zemřel dne 17. 2. 2013. Narodil se 30. 5. 1934 v Hněvčevsi. Dne 7. 8. 1975 byl oddán v Plotíštích s Ludmilou roz. Boučkovou. Jahenské svěcení přijal 22. 10. 1990 v Hradci Králové. Po smrti manželky byl 16. 9. 2006 v Hradci Králové vysvěcen na kněze. Byl pohřben v sobotu 23. 2. 2013 na hřbitově v Hněvčevsi.
 - **P. Norbert Josef Zeman, OPraem.**, bývalý administrátor v Broumově, zemřel dne 20. 2. 2013. Narodil se v roce 1941 v Dušejově na Vysočině, řeholní sliby složil v kanonii želivských premonstrátů v roce 1970, na kněze byl vysvěcen o rok později v Praze. V královéhradecké diecézi působil ve farnostech Hradec Králové, Všestary, Probluz, Ruprechtice, Broumov a okolí, do roku 2007 byl okrskovým vikářem náchodského vikariátu. Pohřben byl 2. 3. 2013 v Broumově na místním hřbitově.
- R. I. P.

Liturgický kalendář

3. března – 3. neděle postní

1. čtení: Ex 3,1-8a.13-15
Žalm: Žl 103(102)
2. čtení: 1Kor 10,1-6.10-12
Evangelium: Lk 13,1-9

10. března – 4. neděle postní

1. čtení: Joz 5,9a.10-12
Žalm: Žl 34
2. čtení: 2Kor 5,17-21
Evangelium: Lk 15,1-3.11-32

17. března – 5. neděle postní

1. čtení: Iz 43,16-21
Žalm: Žl 126
2. čtení: Flp 3,8-14
Evangelium: Jan 8,1-11

24. března – Květná neděle

1. čtení: Iz 50,4-7
Žalm: Žl 22(21)
2. čtení: Flp 2,6-11
Evangelium: Lk 22,14-23,56

31. března Slavnost Zmrtvýchvstání Páně

1. čtení: Sk 10,34a.37-43
Žalm: Žl 118(117)
2. čtení: Kol 3,1-4
Evangelium: Jan 20,1-9

Úmysly apoštolátu modlitby

březen 2013

Všeobecný úmysl: Aby spolu s vědomím, že celé stvoření je Božím dílem svěřeným lidské odpovědnosti, rostla i úcta k přírodě.

Misijní úmysl: Za biskupy, kněze a jáhny, aby byli neúnavnými hlasateli evangelia až do končin země.

Národní úmysl: Aby všichni, kdo přijali radostnou zvěst evangelia, ji předávali dalším.

ČM Fatima, Koclířov

Připravujeme program první mariánské soboty na **2. 3.** Mše svaté budou v 10.30 a 17.00 hod., přednáška hlavního hosta P. Jana Linhartu od 14.00 hod. v kostele ČM Fatimy.

Pro kněze jsou **od 3. 3. do 8. 3.** připraveny exercicie vedené biskupským vikářem z Ostravy P. Adamem Ruckim.

Víkend **8. – 10. 3.** je určen mládeži. Již tradičně je spojen s dopolední sobotní křížovou cestou mladých obcí Koclířov a poutní mší sv. v 11.00 hod. v kapli sv. Josefa nad Hřebečským tunelem. Večer program vedený lékařem Richiem Febres Landauro z Německa a dalšími hosty s následnou celonoční adorací mladých za dary uzdravení a služby P. Jamese Manjackala. Podrobně na našich stránkách. K jednotlivým částem programu se mohou připojit dle zájmu i dospělí.

Ve dnech **14. – 21. 3.** se uskuteční diecézní pouť do Svaté Země společně s otcem biskupem Janem Vokálem.

Fatimská vigile se uskuteční v úterý **12. 3.** od 18 hod. a Fatimský den ve středu **13. 3.** od 9 hod.

Zveme na společné prožívání Svatého tridua a Velikonoc v ČM Fatimě **od 28. 3. do 31. 3.** nebo **1. 4.** Společné programy, vigilie, vzkříšení aj.

Modlitební večer Fatimského apoštolátu v Hradci Králové se uskuteční v pondělí Svatého týdne **25. 3.** v 17.30 hod. v kapli Nového Adalbertina.

Hlavním hostem programu dubnové první mariánské soboty dne **6. 4.** bude P. Denis O'Sullivan. Zároveň povede exercicie pro přihlášené: od čtvrtka **4. 4.** do neděle Božího Milosrdenství **7. 4.**

V sobotu **27. 4.** se bude konat hlavní pouť ke sv. Vojtěchovi v Libici nad Cidlinou s modlitbami za nová duchovní povolání.

Na počátku **května** jsou připraveny exercicie na téma „Růst ve víře“ i víkendový seminář vnitřního uzdravení vedený P. Eliasem Vellou z Malty. Podrobně informace na našich stránkách.

V **dubnu** konáme pouť do Polska po stopách Jana Pavla II. a v květnu do Lurd a Fatimy.

Probíhají intenzivní přípravy národní pouti do Svaté Země na závěr Roku víry. Přihlaste se včas.

V Roce víry je možné každý den získat v Koclířově plnost milosti roku víry – plnomocné odpustky.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima, Koclířov 195, 569 11 Koclířov u Svítav, Mobil recepce: 731 646 800, e-mail: recepce@cm – fatima.cz; www.cm – fatima.cz

Číhošť

Smírné pobožnosti v Číhošti: 9. 3., 13. 4., 11. 5., 8. 6., 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12.

Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení. Příležitost ke svátosti smíření.

Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod.

Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e-mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Hradec Králové

■ 23. 3. Diecézní setkání mládeže

Motto: „Jděte, získejte za učedníky všechny národy.“ (Srov. Mt 28,19)

Začátek v 9.00 hod. ve Filharmonii (Eliščino nábřeží). Katecheze, slavnostní pověření nových zástupců vikariátů, nabídka několika způsobů společné modlitby, outdoorové aktivity, sport. Bude uveden muzikál Tarsan o životě Pavla z Tarsu v provedení amatérského divadelního souboru Spojené farnosti. Příležitost ke svátosti smíření, soukromé adoraci a rozjímání křížové cesty. Setkání vyvrcholí v 15.00 hodin mší svatou v katedrále Svatého Ducha. Zveme mládež od 14 let.

Kontakt: DCM, Velké nám 32, 500 03 Hradec Králové, tel.: 495 063 421, e-mail: dcm@diecezezhk.cz.

■ Letní tábor Chotěborky 10.–17. 8. 2013

Hledáte pro své děti smysluplnou náplň pro letní prázdninové dny? Chcete, aby je strávily ve skupině vrstevníků, zažily legraci a třeba se i něco naučily? Máme tu nabídku letního křesťanského tábora. Věková kategorie dětí 1.–4. třída, cena 1200 Kč, hlavní vedoucí: Rostislav Vašíček, kontakt: vasicro@seznam.cz, tel. 775 422 354. Přihlášku je možné získat též na Katechetickém a pedagogickém centru Biskupství královéhradeckého v Novém Adalbertinu u paní Ivy Čiperové.

Hoješín

■ **Noční adorace:** 1. 3., 5. 4., 10. 5., 7. 6., 6. 9., 4. 10., 1. 11., 6. 12. Program: 19.00 mše svatá, výstav NSO – hodina společné adorace, pokračuje noční adorace Kontakt: Školské sestry sv. Františka Hoješín, S. Terezie – tel.: 469 676 181, mobil 723 180 121

■ **Setkání rodin** se uskuteční ve dnech 15. – 17. 3.

■ **Velikonoční pobyt** v klášteře 28. 3.–1. 4. duchovně vede P. Michal, OFM

Hradec Králové

KMC Sedmíkráska

Zieglerova 230, 500 03 Hradec Králové 3

■ Zpívánky v mateřské škole Mateřídouška

S dětmi z MŠ Mateřídouška si v úterý 12. 3. od 10 hodin zazpíváme známé písničky a naučíme se nová říkadla. Maminky se budou moci zeptat na to, co je ohledně MŠ bude zajímat. Přezůvky pro děti i dospělé s sebou. Hradí se obvyklé pobytne. Sraz v 9.50 hodin před vchodem do KMC. Prosíme o dochvilnost.

■ Proč trénovat svoji paměť

Ve středu 13. 3. si od 16 do 18 hodin přijďte vyzkoušet různé techniky, jak zlepšovat svoje paměťové schopnosti. Vede Mgr. Klára Lukešová, certifikovaná trenérka paměti III. stupně. Hradí se obvyklé pobytne. Hlídnání dětí v herně je zajištěno. Je vhodné se předem přihlásit.

■ Velikonoční rodinná dílna

V neděli 17. 3. od 15 do 17 hodin v jídelně ZŠ a MŠ Jana Pavla II. a v prostorách KMC Sedmíkráska. Čeká nás zdobení vajíček a výroba jarních dekorací. Hlídnání nejmenších dětí bude zajištěno. Vstupné je 100 Kč na rodinu. Vezměte si s sebou vyfouknutá vajíčka, ostatní materiál bude k dispozici. Nezapomeňte na obuv na přezutí a ochranný oděv. Je nutné se předem přihlásit.

■ Malovánky v Galerii moderního umění aneb Moje tvář s KMC Sedmíkráska

Znáte sami sebe? Víte, co všechno dokáže papír? To vše můžete objevit v úterý 19. 3. Výtvarnou dílnu inspirovanou dílem Adrieny Šimotové vede Mgr. et Mgr. Klára Zárecká. Program trvá 60 minut. Vstupné pro dítě činí 20 Kč, doprovod má vstup zdarma. Pomůcky zajištěny. Začátek v 10 hodin.

■ Jak mluvit s dětmi o velikonočních událostech

V předvečer Velikonoc ve středu 27. 3. od 16 hodin beseda s M. Anežkou Bednářovou, generální představenou Kongregace Školských sester de Notre Dame. Dozvíme se, jak přiblížit velikonoční příběh dětem.

Více o programu na <http://sedmikraska.wz.cz>

Biskupství královéhradecké – Diecézní centrum pro seniory nabízí:

Nabídka jarních duchovních obnov

Místo konání všech akcí: Marianum, Janské Lázně.

■ 18. – 21. 3. Duchovní obnova pro seniory a seniorské manželské páry s P. Janem Rybářem SJ, cena: 1500 Kč – dvoulůžkový pokoj/osoba a plná penze

■ 15. – 19. 4. Duchovní obnova pro seniory a animátory seniorů s P. Ing. Miloslavem Fialou, OPraem., cena: 1960 Kč – dvoulůžk. pokoj/osoba a plná penze

■ 13. – 16. 5. Duchovní obnova pro seniory a osamělé seniory s Mons. ThLic. Bohumilem Kolářem, cena: 1500 Kč – dvoulůžk. pokoj/osoba a plná penze

■ 13. – 20. 7. Pobyt pro prarodiče s vnoučaty (I.)

■ 20. – 27. 7. Pobyt pro prarodiče s vnoučaty (II.)

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, 734 435 368, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz

Centrum pro rodinu

■ 15. – 17. 3. 2013 **Víkend pro chlapy 2013 – jaro** Jeníkov, téma víkendu: Tradice a kořeny lidských tužeb. Program: František Růžička a „Balů“ Stanislav Vocásek. Duchovní vedení: P. Jaroslav Mikeš SDB

■ Kurz přípravy snoubenců na manželství

Kurz je především určen pro „snoubenecké“ páry, tj. pro konkrétní páry s vážnější známostí, ale mohou se ho účastnit i páry, které spolu zatím jen tzv. chodí. Kurz je tedy určen všem partnerským dvojícím, které se zajímají o to, jak využít čas známosti i jaké jsou rozdíly mezi mužem a ženou, kteří se chtějí dozvědět něco víc o sobě, o partnerovi, o komunikaci a o vztazích mezi partnery, o konfliktech a jejich řešeních, o výchově dětí, o hospodaření v rodině apod.

Kurz zahrnuje 8–10 setkání, zpravidla jednou týdně nebo jednou za čtrnáct dní (tj. bezprostřední příprava může trvat bezmála 3–4 měsíce a někdy i déle).

Na kurz se můžete přihlásit kdykoliv během roku, nejlépe písemně, na adrese crhk@bihk.cz nebo na telefonu 466 652 332 a 495 063 430. V případě potřeby a většího zájmu lze domluvit přípravu i jinde, než v Hradci Králové a v Pardubicích, dle poptávky běžně zajišťujeme např. v Rychnově nad Kněžnou a lze i v Náchodě nebo po dohodě a za určitých podmínek kdekoli na území královéhradecké diecéze.

■ Kurz přípravy snoubenců v Hradci Králové

Zahájení: 13. 3. 2013 (vždy ve středu v 18.30–20.30 hod.), ukončení: 29. 5. 2013. Hradec Králové, Nové Adalbertinum, přízemí, místnost č. 25 – Balbínka. E-mail: crhk@bihk.cz

Jilemnice

V pátek dne 22. 3. v 19.00 hodin se v kostele sv. Vavřince uskuteční **koncert na paměť Bohumila Hanče a Václava Vrbaty** (24. 3. uplyne 100. let od tragédie na Zlatém návrší) a všech lyžařů, kteří zahynuli v horách. Po krátké ekumenické modlitbě zazní Lužanská mše D dur op. 86 od Antonína Dvořáka v podání vynikajícího libereckého pěveckého sboru Ještěd a jeho sólistů. Vstupné dobrovolné.

Albeřice, Dům Setkání YMCA

■ 26.–28. 4. 2013 Víkend pro ženy – Malá škola biblických-židovských tanců

Naučíme se několik židovských tanců, dozvíme se co vyjadřují svými symboly, z jaké duchovní tradice vycházejí a jak se i jimi, gesty a pohybem můžeme modlit a chválit Pána. Nezapomeneme ani na odpočinek, mši sv. nebo sdílení a povídání ve společenství žen.

■ 3.–5. 5. 2013 Víkend pro otce s dopívající dcerou

Dvojicím otec – dcera (věk 16–19) nabízíme možnost strávit společně dva dny a prožít snad i něco, nač v běhu normálních dní a známého prostředí není dostatečný prostor fyzický ani časový. Místo a čas pro to být spolu, moci si říci, co možná už dlouho chcete, možná objevit něco, o čem nevíte a třeba byste měli, a nebo spolu třeba naprosto jednoduše a v klidu jen být.

■ 10. – 12. 5. 2013 Tvoří celá rodina

Víkend pro rodiny vyplněný zejména netradičním výtvarným tvořením, pletením, fotografováním, nebo vázáním vlastního denníčku, ale také výletem, hrami, modlitbou a odpočinkem... Příležitost pro rodiče a jejich děti strávit tvořivý, ale zároveň odpočinkový víkend v křesťanském společenství, sloužící k prohloubení jejich vztahů. Účastnit se mohou jak pouze maminky, nebo otcové s dětmi tak i celé rodiny, případně i staří rodiče s vnoučaty.

■ 17. – 19. 5. 2013 Manželský víkend

Víkend pro manžele, kteří chtějí obnovit a prohloubit své manželství. Základem budou krátké přednášky na témata manželské komunikace a budování vztahů, doplněné o praktickou přípravu na každodenní situace. Soukromí párů je zaručeno. Rozhovory a sdílení probíhá jenom v manželských párech.

Broumov

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30. 11. 2012. Osvědčení bylo doručeno dnem 5. 12. 2012, dnem 6. 12. 2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná : P. ThLic. Martin Lanži
Bankovní účet: 20036–1180703399/0800
Bank. ústav: Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova. Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

Jičín

■ Setkání nad knihou roku LN 2012

Jako bychom dnes zemřít měli (o životě a násilné smrti P. Josefa Toufara) – Miloš Doležal. Karmelitánské nakladatelství s.r.o. ve spolupráci s Městem Jičínem vás dne 15. 3. zve od 16 hod. na autogramiádu knih Miloše Doležala v Knihkupectví U sv. Ignáce, Chelčického 8 v Jičíně. Od 16.45 hod. setkání v Porotním sále jičínského zámku. Na úvod autorské čtení herečky Jany Frankové – Doležalové. Následuje beseda ke knize s autorem Milošem Doležalem. Více na www.ikarmel.cz; www.kna.cz/jicin

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží. **Termíny:** 9. 3., 13. 4., 11. 5., 8. 6., 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12. **Program:** 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Duchovní obnovy

Jedná se o duchovní program Centra pro rodinu Hradec Králové, zaměřený především na obnovu vztahu člověka k Bohu a upevnění vzájemných vztahů v manželství a v rodině. Obnovy začínají většinou ve čtvrtek večer a končí v neděli obědem.

■ 6. – 9. 6. 2013 **Duchovní obnova Vranov u Brna**
Exercitátor: ICLic. Karel Moravec. Přihlášky: Vranov – Duchovní centrum sv. Františka z Pauly (pro informace volejte a přihlášky podávejte na tel. 541 239 264 nebo e – mailem: dc-vranov@katolik.cz). Další informace na čísle: 495 063 430, 466 652 332

■ 13. – 20. 7. 2013 Týdenní intenzivní tematický kurz „Manželská setkání“, Litomyšl

Manželským párům nabízíme možnost dalšího vzdělávání na týdenním intenzivním tematickém kurzu pro manželské páry – Manželská setkání. Kurz je určen výhradně pro manželské páry a je zaměřen na upevnění manželského vztahu. Na kurzu manželské páry absolvují v průběhu jednoho týdne 11 odborných přednášek a následně se po každé přednášce účastní společné práce v pracovní skupině. Tento kurz je ukončen společnou závěrečnou zkouškou – manželskou maturitou. Cílem kurzů je prevence zkrátení manželského soužití a pomoc při řešení manželských krizí a jiných problémů. Na kurzech je přítomen i rodinný terapeut a psycholog. Program pro děti a hlídání zajištěno.

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Cítili jsme od sestřiček velkou podporu...

Smrt je součástí života – bolestivou, ale nevyhnutelnou. Máme-li nablízku člověka, který odchází ze života, může nám být nápomocna služba domácí hospicové péče. Paní Petra Králová z Libchav vypráví o zkušenosti s odchodem své tchyně, která zemřela v srpnu 2012:

Můžete nám říci něco o zdravotním stavu vaší tchyně?

Manželova maminka onemocněla před 4 lety rakovinou tlustého střeva. Po operaci, kdy se odstranilo nádorové ložisko, byla v uspokojivém stavu, chodila na ozařování do Pardubic a brala léky. Začátkem června 2012 se její stav začal hodně horšit. V nemocnici jí zjistili metastázy na plicích a v kostech. Babička byla vždy velká bojovnice, ale tehdy nám sama říkala, že jí není dobře. Pak už nemohla chodit, seděla jen chvíli na posteli, přešla si na záchod, nemohla nic jíst... Po pěti pobytech v nemocnici jsme si ji vzali domů, kde po týdnu zemřela. Bylo jí 68 let.

Pro každého je jistě těžké vyrovnat se s nemocí. Jak svůj stav brala?

Od začátku chtěla nekompromisně znát pravdu o svém zdravotním stavu. Prala se s nemocí a přesvědčila i své okolí o tom, že se s ní dokáže poprat. A myslím, že to opravdu dokázala. I když to bylo těžké...

Ona byla silná žena. Dříve pracovala na pile, a to ne proto, že by nesehnala jinou práci, ale proto, že ji to bavilo. Říkala nám, že ji baví vůně dřeva. Vždy si věděla rady, nikdy nepotřebovali s tchánem naši pomoc, na všechno stačili sami. Obdivovala jsem ji, když onemocněla, protože o své nemoci vždy otevřeně mluvila. Třeba řekla paní doktorce: „*Já tu mrchu stejně porazím!*“ Tedy ona to řekla peprněji. Měla v sobě ohromnou vitalitu a touhu po životě...

Jak jste se dostali k Charitě?

Moje známá tam pracuje jako sestřička a mám s nimi již z dřívější zkušenost. Proto jsem rodině navrhla tuto péči. Všichni jsme se ze začátku báli, zda to doma zvládneme, ale bylo to jediné možné řešení, když jsme babičku chtěli mít doma. Měla 4 infuze denně, sondu do žaludku... Sestřičky sem jezdily 3-4x denně, kdykoli jsme jim mohli zavolat a na cokoli se zeptat, třeba v noci. Staral se o ni tchán a my jsme se střídali po nocích, aby se mohl vyspat...

V čem vidíte hlavní přínos domácí hospicové péče?

Jsme za tu službu velmi vděční. Asi každý by si přál zemřít doma, domácí prostředí je nenahraditelné. Babička

● Služba domácí hospicové péče umožňuje těžce nemocným prožít poslední chvíle života v kruhu svých blízkých. Foto: Oblastní charita Ústí nad Orlicí

byla šťastná, že je doma. A bylo pro nás neuvěřitelné, že to opravdu funguje tak, že nemusíme mít o nic obavy. Sestřičky nám se vším poradily. Třeba v tom, abychom se ve službách u nemocné střídali, protože nevíme, jak dlouho to bude trvat. Jsou to věci, které se zdají být jednoduché, ale člověk v té situaci není schopen je vidět z nadhledu. I když jsme se zpočátku obávali, zvládli jsme to dobře a cítili jsme od sestřiček velkou podporu. Kdykoli byly ochotné přijet, kdykoli jsme jim mohli zavolat. Bez jejich pomoci bychom to nezvládli, protože bychom nevěděli co a jak...

Máte zkušenost s odchodem blízkého člověka ze života. Můžete k tomu něco říci?

Jsou to smutné záležitosti, ale důležité. Sama babička nám říkala, ať už konečně pochopíme, že umírá. Člověk, který je u umírání druhého člověka, dojde svým způsobem ke smíření s tím, že smrt je přirozenou součástí života, že není vyhnutí. Samozřejmě nás napadalo, jestli si ty čtyři poslední roky dost užila, že mohla být doma déle než jen týden před smrtí atd. atd. Ale to k tomu asi patří. Jako rodinu nás to stmelilo...

Máte nějakou naději, že ten člověk stále existuje?

Ano. Moje maminka zemřela na podobné onemocnění, když jí bylo 45 let. Babička mi teď k posledku říkávala, že na ni často myslí. Tak snad už jsou spolu...

Iva Marková

■ **KALENDÁŘ NA BŘEZEN A DUBEN**

**Cherchez la femme aneb
Když se načančám**

8. 3. od 18 do 20 hod., Malý sál Adalbertina královéhradecký rok ženy 2013 můžete oslavit společně s námi, v bohatém programu plném zábavy bude pod dohledem „Královny Elišky“ zvolena Miss princezna Hradce Králové.

Pořádá Slovanský klub Integračního centra pro cizince HK, který zve k účasti dívky všech národností a všech věkových kategorií.

Více na www.hk.caritas.cz.

Latinská Amerika v Hradci Králové

28. 3. od 18 do 20 hod., Malý sál Adalbertina 2. díl z cyklu Etnokultura naladěný do rytmu salsy, svou zemi budou nápaditě a v češtině prezentovat rodilí mluvčí žijící v Hradci Králové Lisbeth Marisella Navarro Reyes (Peru), Jonatan Ramos Olivares (Mexiko), Lucas Eduardo Parra Castillo (Kolumbie).

Latinskoamerické hity zahraje americký zpěvák a saxofonista David Wiljo Kangas, chybět nebude tanec, ochutnávka latinskoamerické kuchyně a základních španělských slovíček.

Pořádá Integrační centrum pro cizince Diecézní charity HK, více na www.hk.caritas.cz.

Tento projekt je spolufinancován z prostředků Evropského fondu pro integraci státních příslušníků třetích zemí.

**Putovní výstava fotografií
k 20. výročí charity v diecézi**

4. – 28. 3., Státní archiv Pardubice
Více na www.pardubice.charita.cz.

4. – 28. 4., Zámecké arkády Letohrad
Více na www.uo.charita.cz.

Tříkrálová tradice na Kutnohorsku

A+D Kutná Hora
(Tylova 494)

výstavu pořádá kutnohorská Oblastní charita za podpory města Kutná Hora, otevřeno: po – čt 9–11 a 13–15 hod.

Více na www.kh.charita.cz.

**„Cesty naděje“ pro nemocné
v Hospici Anežky České**

**Recitál kytarového virtuóze
prof. Štěpána Raka a herce
a recitátora Alfréda Strejčka**

4. 4. v 19 hod.
**v kostele sv. Jakuba Většího
v Červeném Kostelci**

Výtěžek koncertu podpoří péči o těžce nemocné v Hospici Anežky České a Mobilním hospici Anežky České, vstupenky v předprodeji od 1. 3. v informačním centru CASUR, s.r.o. Červený Kostelec, (5. května 603), tel.: 498 100 657.

„Cesty naděje“ se nebudou dotýkat nemoci, ale pokusí se posílit vědomí, že nikdy není nic ztraceného. Vždy ještě zbývá naděje a její sestry: víra a láska a to ať už nás potká jakékoliv trápení nebo zákeřná nemoc.

Těšíme se na vás!

■ **AKTUALITY**

Charita ČR má nového ředitele

Praha: Novým ředitelem Charity ČR je od 1. 2. 2013 Lukáš Curylo, který je současně ředitelem Diecézní charity ostravsko-opavské. Ve funkci ředitele Charity ČR vystřídal Oldřicha Haičmana, kterému k 31. 1. 2013 skončil jeho mandát. Nového ředitele jmenovala Česká biskupská konference, která je zřizovatelkou Charity ČR. Současně ČBK schválila nové stanovy Charity ČR a na další pětileté období potvrdila ve funkci prezidenta Charity ČR českobudějovického světícího biskupa Mons. Pavla Posáda. Prezident je zodpovědný za duchovní službu v Charitě ČR a za úkoly v pastorační oblasti.

A co považuje nový ředitel Charity ČR za svou prioritu? „V této ekonomicky nelehké době bude mým nejdůležitějším úkolem zejména zajistit spolu s ostatními kolegy dostatek finančních prostředků pro samotnou činnost Charity ČR. A to nejen u nás, ale i na zahraniční humanitární a rozvojovou pomoc,“ uvedl Lukáš Curylo. „Rád bych také vytvořil kvalitnější prostředí pro vzájemný dialog o poslání Charity ČR v souladu s papežskými dokumenty. Na všech společenských úrovních chci nadále upozorňovat na nezcižitelnou důstojnost každého člověka a jeho právo na důstojný život od jeho početí do přirozené smrti.“ Více také na www.charita.cz.

Převzato z tiskové zprávy Charity ČR ze dne 5. 2. 2013 (redakčně upraveno)

Třináctá Tříkrálová sbírka přinesla rekordní výtěžek

Hradec Králové, Praha: Třináctá Tříkrálová sbírka vynesla v naší diecézi rekordní částku přes 10,8 milionů korun českých (přesně 10 847 654,33 Kč*), což je o 341 147,77 Kč

více než loni. V krajských městech Hradci Králové a okolí darovali lidé do pokladniček 455 586 Kč*, v Pardubicích a okolních obcích 680 247 Kč*.

Naše Charity vyslaly do ulic měst a obcí přes 2700 skupinek tří králů, nejvíce Oblastní charita Ústí nad Orlicí (458) a Oblastní charita Havlíčkův Brod (328).

Darované peníze budou pomáhat nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným u nás i v zahraničí. Část výtěžku sbírky věnují naše Charity na výstavbu vodárny v indickém Nirmal Nagar, jedná se o rozvojový projekt v rámci Adopce na dálku®.

„Děkujeme všem dárcům, že i v této nelehké době myslí na potřebné a nemocné, kterým naše Charity pomáhají. Děkujeme také všem koledníkům, místním organizátorům sbírky a dobrovolníkům, bez kterých by nebylo možné dobročinnou akci uspořádat,“ uvedla koordinátorka sbírky Bc. Alena Lorencová z Diecézní charity Hradec Králové.

Podrobné výsledky sbírky v naší diecézi najdete na straně 22. Více také na www.hk.caritas.cz.

V celé České republice přispěli dárce do Tříkrálové sbírky 2013 částkou téměř 77 milionů Kč, tedy o 1,7 milionů Kč více než vlani. Výnos sbírky je tak nejvyšší v její dosavadní třináctileté historii. Získané prostředky podpoří stovky charitních projektů v ČR. Desetina výnosu je určena na humanitární a rozvojovou pomoc do zahraničí. Více také na www.trikralovasbirka.cz a www.charita.cz.

Do Tříkrálové sbírky je možné přispívat po celý rok zasláním dárcovské SMS ve tvaru DMS KOLEDA na číslo 87 777 (Cena jedné DMS je 30 Kč, Charita obdrží 27 Kč, službu provozuje Fórum dárců) nebo bankovním převodem na účet č.: 66008822/0800 u České spořitelny (VS: 777).

Tříkrálovou sbírku pořádá Charita ČR s podporou Nadace České spořitelny.

Jana Karasová,
www.hk.caritas.cz

*Poznámka: Jde o výsledky ke dni 30. 1. 2013, které jsou do doby, než budou zkontrolovány všechny doklady, pouze orientační.

● Položení a požehnání základního kamene stavby nového stacionáře Petrklíč pro děti a mládež s mentálním a kombinovaným handicapem v Ledči nad Sázavou. Foto: Oblastní charita Havlíčkův Brod

Stavba stacionáře Petrklíč zahájena

Ledeč nad Sázavou: Základní kámen stavby nového stacionáře Petrklíč pro děti a mládež s mentálním a kombinovaným handicapem byl položen 28. 1. 2013 v Ledči nad Sázavou. Společným úsilím pracovníků a za podpory Diecézní charity Hradec Králové a Kraje Vysočina se podařilo získat prostředky z evropských fondů ROP. Nová budova s parametry moderního sociálního zařízení bude mít potřebnou větší kapacitu a umožní rozšíření služeb pro handicapované s ohledem na jejich věk a míru postižení včetně možnosti chráněného bydlení. Plánovaný termín dokončení stavby je leden 2014, staveniště bylo oficiálně předáno firmě Stavointeriér.

Základní kámen posvětil a stavbě požehnal ThDr.P. Jan Bárta, prezident Diecézní charity HK Mons. Josef Suchár a vikář havlíckobrodského vikariátu P. Pavel Adamec. Položení základního kamene se zúčastnili i starosta Ledče n. Sáz. Mgr. Petr Vaněk, starosta Světlé n. Sáz. Mgr. Jan Tourek a místostarostka Ing. Lenka Arnotová a také pracovníci a klienti stacionáře, vedení Oblastní charity Havlíčkův Brod a zástupci firem, které se na stavbě budou podílet.

„Stacionář Petrklíč, kterému bude za rok nová budova sloužit je jediným svého druhu v širokém okolí Ledče nad Sázavou. Více než 10 let poskytuje služby lidem, kterým osud nadělil do vínku těžký handicap. Všichni lidé mají mít možnost žít mezi vrstevníky, prožívat vztahy, vzdělávat se, učit se a co nejvíce zužitkovat své předpoklady ve smysluplné práci. Úkolem těch, kteří se o ně starají je pomoci k co největší soběstačnosti a pocitu „je mi dobře“;“ uvedla zastupující ředitelka Oblastní charity Havlíčkův Brod MUDr. Magdalena Chvílová Weberová a připojila poděkování, *„děkujeme všem, kteří zatím na stavbu přispěli prostřednictvím veřejné sbírky, sponzorských darů a Tříkrálových sbírek a všem, kteří podporují naše úsilí o pomoc potřebným.“* Více také na www.hb.charita.cz.

Převzato z tisk. zprávy Oblastní charity Havlíčkův Brod ze dne 31. 1. 2013 (redakčně upraveno)

● Masopust v Domově sv. Josefa pro nemocné roztroušenou sklerózou v Žirči u Dvora Králové nad Labem. Foto: Jitka Holcová

Jemine, domine Masopust pomine

Žireč, 11. 2.: Stává se již tradicí, že Základní umělecká škola F. A. Šporka v Jaroměři před začátkem postní doby navštěvuje Domov sv. Josefa a jeho obyvatele – nemocné roztroušenou sklerózou, za účelem přinést radost a obveselení, jak se na závěr Masopustu patří. A nikdy nepřijdou s prázdnou.

„Velevážená paní, my jsme se k Vám přišli ptáti, smíme-li dnes u Vás radost rozdávati, jestli mi povolení dáte a feruli mi podáte, hned naše muzikanty a maškary uhlídáte!...“ Tak se odstartovalo hudebně dramatické pásmo připomínající staročeskou masopustní tradici. Nechyběl ani kůň, kterého opět nikdo nekoupil, a medvěd, který vyzýval k tanci v tónu mazurky. Úplnou novinkou byla návštěva mladých talentů pod názvem The Ribbons. Ta sklídila u klientů velký potlesk.

Naši přátelé z umělecké školy nepřišli, jak je u nich zvykem, s prázdnou. Přinesli nejen dobrou náladu, dárky od sponzorů v podobě zákusků a koláčků, ale ještě tři pokladničky s obsahem vybraných při obchůzce města Jaroměře předešlého dne. Za obsah z pokladniček ve výši 2966 Kč bude v Domově nakoupeno dovybavení na rehabilitaci pro nemocné.

Spolupráce se ZUŠ F. A. Šporka probíhá celoročně a my si jí moc vážíme.

Poděkování patří nejen učitelům a žákům včetně pana ředitele, ale i sponzorům. Byli to: Pekárny a cukrárny Náchod a. s., Johnova pekárna Josefov, Řeznictví Uhlíř Jaroměř, Cukrárna Vilma Dvůr Králové.

Jitka Holcová, www.domovsvatehojosefa.cz

Výsledky Tříkrálové sbírky 2013 v královéhradecké diecézi

Název farní/oblastní Charity (FCH/OCH)	počet pokladniček	vybraná částka Kč
OCH Červený Kostelec	174	597 108,33
FCH Dobruška	80	402 534,00
FCH Dolní Újezd u Litomyšle	36	206 253,00
FCH Dvůr Králové nad Labem	88	219 430,00
OCH Havlíčkův Brod	328	1 546 763,00
OCH Hradec Králové	145	455 586,00
FCH Chrudim	122	533 689,00
OCH Jičín	25	102 486,00
OCH Jilemnice	50	268 789,00
OCH Kutná Hora	102	380 020,00
FCH Litomyšl	74	342 195,00
FCH Náchod	153	683 425,00
FCH Neratov	8	54 461,00
OCH Nové Hrady u Skutče	181	694 841,00
Nové Město nad Metují – DCH HK	41	199 489,00
OCH Pardubice	161	489 935,00
OCH Polička	128	518 740,00
Charita Přelouč	97	128 049,00
FCH Rychnov nad Kněžnou	94	461 399,00
FCH Studenec u Horek	50	225 059,00
OCH Trutnov	35	97 246,00
FCH Třebechovice	17	70 646,00
OCH Ústí nad Orlicí	458	1 943 681,00
Celkem	2709	10 847 654,33

Poznámka: Jde o výsledky ke dni 30. 1. 2013, které jsou do doby, než budou zkontrolovány všechny doklady, pouze orientační.

Děkujeme všem dárcům za štědrost a solidaritu!

Návštěva ostatků Dona Bosca v Hradci Králové - Kuklenách

● Záměr poklonit se Donu Boscovi projevili také žáci Církevní základní školy Jana Pavla II.

● Detail relikviáře, ten má podobu sochy svěťce uprostřed několika dětí

● Modlitba za vnoučata, úkolu se ujali salesiánští spolupracovníci manželé Jandáčkovi

● Okuřování sochy

● Hudební doprovod mše svatě zajistila skupina Lo3

● Mše svatá (foto na této stránce: Luděk Bárta)

Světový den nemocných ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové

● Zástupce přednosta gerontologické a metabolické kliniky doc. MUDr. Milan Pospíšil se ujal průvodcovské role po oddělení

● Prosklené koridory umožňují snadné procházení personálu i pacientů z oddělení na oddělení

● Oddělení lůžek akutní péče

● Návštěva, která jistě udělala radost...

● Setkání s pacienty na pánském pokoji

● Mše svatá v posluchárně Onkologické kliniky